

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1589/2020
22.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., против тужене Музичке школе „Станислав Бинички“ из Лесковца, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3316/2019 од 10.12.2019. године, у седници од 22.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3316/2019 од 10.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3316/2019 од 10.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1. 347/18 од 26.09.2019. године, ставом првим изреке одбијен је примарни тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јој исплати појединачне месечне износе наведене изреком са припадајућом законском затезном каматом на име неплаћене накнаде регреса за коришћење годишњег одмора и накнаде за исхрану у току рада. Ставом другим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев да се тужена обавезе да са тужиљом закључи анекс уговора о раду којим се тужиљи признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, и утврђује њихова висина у новчаном износу почев од дана подношења тужбе. Ставом трећим изреке тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.194,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 3316/2019 од 10.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 87/18). Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем израженим у одлукама Врховног касационог суда по истом чињеничном и правном основу, да су примања по основу накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора запослених у јавним службама садржана у коефицијенту као једном од елемената плате. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 28.05.2018. године тражена је исплата укупног износа од 429.459,71 динар.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић